

„Panovník, který ve své zemi nerozpozná rodící se zlořády, nemá v sobě skutečné moudrosti.“ Niccolo Machiavelli

“KACÍŘSTVÍ” JAKO VIZE ZEMÍ KORUNY ČESKÉ

Jaroslav Kuchař, Předseda Hnutí (úvaha ke stému výročí založení republiky)

TÉMA MĚSÍCE

Karel IV.

Vize: Praha jako nový Jeruzalém

Jan Hus

Reforma církve: nositelka Poznání

Rudolf II.

Propojení vědy a duchovní vědy

Jan Amos Komenský

Pansofia jako úplný popis Univerza

Na dějiny zemí Koruny české se dá z jistého úhlu pohledu dívat jako na dějiny kacířství (v duchovní rovině), odboje a kverulantství (v mocenské rovině). Tato charakteristika nás provází ne 100, ale spíše 1 200 let a v některých úsecích našich dějin si vyžádala potoky krve.

Nejmarkantnější bylo asi období husitství, kdy ideje Jan Husa byly natolik trnem v oku světské i duchovní moci, že byly proti nám vedeny křížové výpravy. Důsledkem této vzpoury proti vrchnosti ale bylo 200 let náboženské tolerance, relativní prosperity i autonomie. Vrcholným plodem tohoto období relativní svobody a nedemagogického hledání pravdy byl (nejen) Jan Amos Komenský a jeho dílo. Na dvoře Rudolfa druhého v Praze se sešli ti nejlepší myslitelé tehdejší Evropy a pracovali (otázka je, do jaké míry vědomě) na rozbití dogmatického pojetí jak věrouky, tak vědy, a na jejich spojení do společného proudu poznání. Bílá Hora, rituální poprava 27 českých pánů a třicetiletá válka (kde existovaly i snahy o vyhlazení našeho národa) byly zásahem centristických sil, vědomých si obrovského rizika, které by plynulo z tohoto propojení. **Člověka plně vědomého si své duchovní podstaty není možné ovládnout žádnými prostředky.**

Podmínky pro tyto události vytvořil již Karel IV, který nejen že získal skvělé vzdělání na francouzském dvoře, ale kromě jiného se zde setkal s přeživšími významnými templáři. Ti se velmi pravděpodobně významně podíleli na formování jeho znalostí a názorů a později byli součástí jeho dvora (týmu nejbližších rádců) a členy Řádu zlaté spony. Ve světské rovině dokázal během své vlády zajistit zemím Koruny české obrovskou míru autonomie. Panovníkova duchovní vize Nového Jeruzaléma sice zůstala nenaplněna, ale stala se součástí informační „matrice“ českého národa. A v Kostnici (!) Karel IV důrazně požadoval od církevních hodnostářů, aby plnili své skutečné poslání, jinak jim sebere majetky z titulu císaře Římského.

Obdobnou optikou se lze dívat i na období cyrilometodějské. Oficiální verzi známe, jenže dějiny vždy píší vítězové. Začneme-li pátrat, nalezneme několik badatelů a autorů, kteří předkládají jiný obraz. **POKRAČOVÁNÍ NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ**

AKTUALITY

VÝZVA!

POMOZTE NÁM ZABRÁNIT RATIFIKACI ISTANBULSKÉ ÚMLUVY!

Nejde jen o další z mnoha stovek mezinárodních smluv. **Tato smlouva zaváže Českou republiku k prosazování ideologie genderu**, která jde proti Přirozenému Řádu.

Navíc předá kompetence nadnárodním strukturám a do rukou neziskových organizací, které budou mít finanční i ideologický zájem být "papežštější než papež".

Ruku v ruce s dalšími připravovanými předpisy a nařízeními se **jedná o systematický útok proti tradiční rodině**, tradicím, kultuře a základům přirozené soudržnosti společenství.

Hlavní argumenty proti přijetí úmluvy naleznete [ZDE](#).

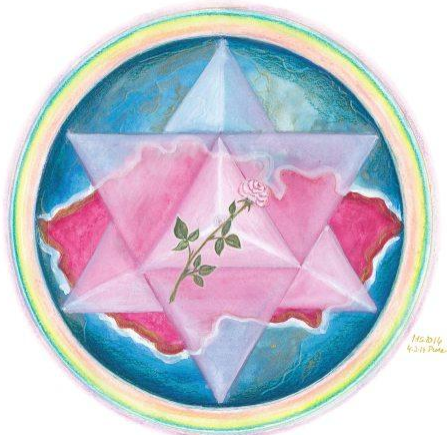
CO MŮŽETE UDĚLAT?

- NAPIŠTE SVÝM POSLANCŮM A SENÁTORŮM
- VYSVĚTLUJTE ŠKODLIVOST DŮSLEDKŮ PŘIJETÍ VE SVÉM OKOLÍ
- PŘIJĚTE NA SLYŠENÍ DNE 6.11. OD 14:00 DO SNĚMOVNY (přihlaste se na nina.novakova@ceinspiration.eu)

Další podrobnosti naleznete na našich [www stránkách](http://www.strankach.cz), případně [facebooku](https://www.facebook.com/cesta).

Obraz společnosti, která je vysoce duchovní, která ale vychází z přirozené spirituality, **nikoliv** z víry vnucené církvemi. Původním významem staroslověnského slova „viera“ je údajně „vědomí Ra“, tedy vědomí nejvyššího Božství. Z této perspektivy pak „Zakon sudnyj ljudem“ je dnešním jazykem gumovým předpisem umožňujícím pronásledovat a likvidovat ty, které „nejde ovládnout“, protože jsou si plně vědomi své duchovní podstaty.

Stejně tak můžeme nahlížet na národní obrození, vymanění se z rakouského mocnářství, vnější i vnitřní odboj proti nacistické okupaci, pokus o hledání třetí cesty v roce 1968, zastavený z vůle obou mocností (Kissinger později na otázku, proč USA nezasáhly, uvedl několik důvodů. Jeden z nich byl, že nebylo žádoucí, aby se díky nám prokázalo, že existuje nějaká funkční třetí cesta). Dnes jsme evropskou unií, jejími strukturami i „lídry“ opět považováni za kverulanty, protože se nám nelíbí jejich sebevražedná politika.

Obr. Propojení duše a ducha národa (Ivana Stonjeková)

Nástroje odporu proti světské i duchovní vrchnosti se v našich dějinách pohybovaly od ochoty vést ozbrojeného střety, přes partizánské metody, skvělou diplomacii až po tzv., často odsuzované, „švejkování“. Na základě těchto zkušeností je možné tvrdit, že struktury a jejich proponenti, ať vnější či vnitřní, kteří se nás opět snaží dostat „do latě“, budou minimálně ve střednědobém horizontu neúspěšné. Věděl to nakonec i Reinhard Heydrich: „Češi jsou bezpáteří a ohební jako proutky, které se pod tlakem skloní, ale švihnou zpět ve chvíli, kdy se to od nich nejmíň čeká“.

Přeformulujme to do pozitivní vize!

A co když toto všechno kacírství a kverulantství není slabost a důvod zbytečných problémů, ale **naopak zdroj síly a smyslu národní existence**? Co když právě předkládání skutečných vizí (jaké přinesli Karel IV, Jan Hus, Jiří z Poděbrad, Jan Amos Komenský, T.G. Masaryk...) je tou kvalitou, kterou mají přispět země Koruny české k vývoji lidstva? Pokud ano, lze z našich dějin vyčíst minimálně tři klíčové cíle.

Za prvé: V oblasti duchovní jde o znovupropojení vědy a věrouky do jednoho proudu poznání, což zahrnuje mnoho dnes obtížně představitelných úkolů. Prvním z nich nicméně musí být uznání východiska, že neexistence důkazu není důkazem neexistence. Dále jde o oddogmatizování klasické vědy, včetně redefinice vědecké metody pro oblasti dotýkající se člověka a jeho podstaty (inspirace zde). Stejně tak je nutné etablování tzv. duchovní vědy v intencích toho, jak o tom mluvil Rudolf Steiner a mnozí další. Mimochodem už tato „fúze“ poznání existuje, viz: www.pansofia.cz.

Za druhé: V oblasti reálného běžného života jednotlivců, rodin i společenství jde o návrat k přirozenému Řádu (či Řádu přírody, Universa, Božského Řádu, jak je komu libo). Podmínkou tohoto návratu je odvržení všech ideologií, které jsou produktem lidské snahy ovládat druhé. Zpět k pravidlům a hodnotám, které existují nezávisle na lidech, vždy tu byly a vždy budou.

Za třetí: V oblasti geopolitické jde o vyřešení tisíciletého dilematu, kam patříme. Ne tím, že se přikloníme vždy na jednu (v daném dějinném okamžiku často nesprávnou) stranu. Existuje-li západ a východ, existuje i STŘED. Ne nadarmo ležíme geograficky ve střední Evropě. Společně s dalšími (V4 + Rakousko + část Balkánu?) musíme etablovat myšlenku existence STŘEDU jako významné a samostatné entity, která má své zájmy, cíle, vize a důvody existence.

Bez splnění těchto tří cílů není myslitelné, abychom získali skutečnou, ne jen fiktivní či dočasnou svobodu.

Jedno z prococtví Sibyl, 900 let před Kristem, znělo takto:

Vidím město nad jezerem.

A nad tímto městem vidím oheň.

Kolem ohně vidím postavy zahalené v purpuru. Zdá se, že v tomto ohni umírá kus ryzí pravdy. Tam zmírá člověk pro pravdu v plamenech. Ano, pravda je ohněm, a jestliže kati pro něho připravili oheň, nic lepšího nemohli připravit.

Pravda je ohněm, který má sídlit v našich srdcích a zmírá-li někdo v tomto ohni, pak slavnostnější smrt nemohla být připravena.

Zde příklad houževnatosti v hájení pravdy, a proto celý národ bude cítit ve svém nitru touhu jít za ním a hledat to, co on nedokončil.

Jan Hus si tedy to své „odpracoval“. Jako „jeho národu“ nám zbývá ten nejdůležitější úkol: **cítit ve svém nitru touhu jít za ním a hledat to, co on nedokončil.**

ZE ŽIVOTA HNUTÍ

ZASEDÁNÍ RADY

7.11 2018 proběhne zasedání RADY, nejvyššího orgánu Hnutí mimo Sněm. Na programu bude mimo jiné:

- účast ve volbách do evropského parlamentu
- vytváření odborných komisí pro specifikaci programu
- budování organizační struktury Hnutí
- zapojení členů a čekatelů do aktivit Hnutí

KOMENTÁŘE

ISTANBULSKÁ ÚMLUVA JAKO MOCENSKÝ NÁSTROJ

Jan Dubanič, místopředseda Hnutí

V historii jsme již nesčetněkrát byli svědky toho, jak jednoduše se dají i dobré myšlenky zneužít. A Istanbulská úmluva nejen že zneužívá téma domácího násilí, ale sama může být zneužita. Má svůj "luciferský efekt". Neznamená to nic menšího, než že vydíratelným bude každý, kdo má děti a komu chybí ten správný názor.

Předně chci každého, kdo bude číst dále upozornit, že jsem zastáncem rovnosti mezi muži a ženami. Tvrdím, že nejsme stejní - muži nemají vagínu a ženy nemají penis - , avšak trvám na tom, že jsme si rovni. Zároveň uznávám, že pokud jde o rovnoprávnost mužů a žen, je v naší společnosti stále ještě co zdokonalovat. A téma domácího násilí, ať už páchaného na ženách či na dětech, je obsáhlé a důležité. Domácí násilí nelze tolerovat!

O Istanbulské úmluvě bylo již napsáno mnoho textu, jak od jejich příznivců, tak odpůrců. Zastánci Istanbulské úmluvy argumentují tím, že o nic nejde, že vše potřebné již je beztak v naší legislativě zakotveno a úmluvu ratifikovaly zejména země západní, tedy ty, k nimž se chceme přidat. Přece bychom se nechtěli ocitnout na jedné lodi s Ruskem! V opozici proti úmluvě mohou být jediné dezinformátoři, propagandisté, popř. dalšími nálepkami označení zpátečníci. Ale v první řadě, „jde přece o boj proti domácímu násilí na ženách“! Úřad vlády tak například zorganizoval akci s názvem „Mýty a fakta o Istanbulské úmluvě“, která zcela zapadá do výše popsaného.

Odpůrci Istanbulské úmluvy naopak argumentují tím, že o boji proti domácímu násilí se zmiňuje úmluva jen v několika prvních odstavcích a pak už jde pouze o prosazování genderové ideologie. To vše dokládají konkrétními pasážemi z Istanbulské úmluvy spolu s vysvětlením, co ve skutečnosti tyto pasáže znamenají.

Citací a vysvětlováním konkrétního textu Istanbulské úmluvy zviditelňují snahu o zakotvení genderové ideologie do práva evropských zemí, které má být nadřazeno právním řádům jednotlivých států. Pokud budeme ratifikovat tuto úmluvu, tak nejen, že dáme opravdu velkou moc některým úředníkům, aktivistům a neziskovým organizacím, ale i právní základ k zavádění genderové ideologie do naší každodennosti. A vzdáme se velké části své suverenity.

Komunistický manifest

Dějiny všech dosavadních společností jsou dějinami třídních bojů.

Úkolem proletariátu je zničit všechno, co dosud ochraňovalo a zajišťovalo soukromé vlastnictví.

Istanbulská úmluva

Násilí vůči ženám je projevem historicky nerovného poměru síly mezi muži a ženami, jenž vedl k nadřazenosti mužů a diskriminaci žen a bránil ženám v plném rozvoji.

Strany podniknou nezbytná opatření s... cílem vymýtit předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny... na stereotypním pojetím rolí žen a mužů.

Budeme-li na danou problematiku nahlížet z tohoto zorného úhlu, můžeme konstatovat, že genderoví ideologové a některé feministické organizace nesmírně důležité téma domácího násilí na ženách či dětech využili k prosazování své genderové ideologie. Věřím, že mnozí z nich tak učinili v dobré víře, to však nic nemění na skutečnosti, že bylo toto téma zneužito. A co se týče některých činitelů Úřadu vlády, předvedli nám krásnou ukázkou dezinformační kampaně a propagandy...

...V historii jsme již nesčetněkrát byli svědky toho, jak jednoduše se dají i dobré myšlenky zneužít. A Istanbulská úmluva nejen že zneužívá téma domácího násilí, ale sama může být velice lehce zneužita jako politický nástroj v rukou genderových ideologů a nejen jich. Možná právě o to jde. Celý článek najdete [ZDE](#)

ZAUJALO NÁS

GENDEROVOU ROVNOSTÍ K NOVÉ DISKRIMINACI

Jan Petr Kosinka

Jedno z hlavních tvrzení kampaně Jsme fér zní: „Většině to neublíží a menšině to pomůže.“ Vytváří dojem, že jde jen o drobnou změnu právního institutu manželství, která nebude mít vliv na ostatní lidi. Bohužel to není pravda...

Otázka svobody – bavíme se o svobodě politické – není souhrnem všech možných i nemožných individuálních či skupinových nároků, nýbrž primárně se měří prostorem, v němž stát do osobní sféry jednotlivce či skupiny nezasahuje. Každému nároku jednotlivce či skupiny totiž ve skutečnosti odpovídá povinnost ostatních, čímž se jejich prostor svobody nutně zmenšuje.

Ve skutečnosti totiž existuje naprosto prokazatelná souvislost mezi prosazováním LGBT agendy, jejíž vlajkovou lodí je manželství stejnopohlavních párů, a zcela novou vlnou diskriminace všech oponentů, která pravidelně v zemích, kde jsou tyto sňatky legalizované, přichází v těsném závěsu za touto legalizací.

Celý článek najdete [ZDE](#).

DALŠÍ INSPIRATIVNÍ TEXTY:

- **Piráti oporou zahnívajícího statu quo?** (Argument, Veronika Sušová-Salminen)
- **Politická korektnost** (Neviditelný pes, Tomáš Zdechovský)
- **Jak multikulturalismem subtilně ovládat společnost** (Česká pozice, Petr Pietraš)
- **Co všechno může znamenat americké odstoupení od smlouvy INF?** (Argument, Pavel Gavlas)
- **Genderová ideologie** (přišlo emailem, anonymní autor)
- **Rozdvojení mysli** (Neviditelný pes, Vlastimil Podracký)
- **O hymně** (Štěpán Rak, ČT)
- **Istanbulská úmluva neřeší příčiny násilí** (Záznam přednášky, Pavel Rataj)
- **Co s dluhy?** (Marian Kechlibar)

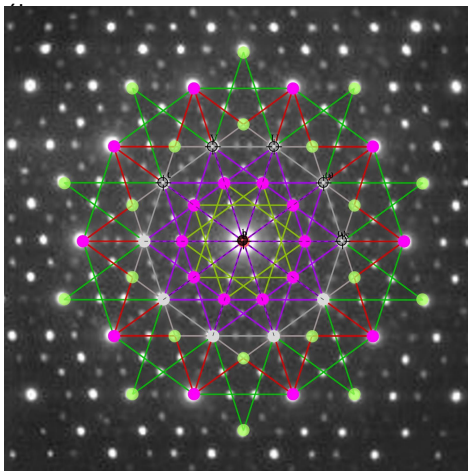
SERIÁL

PŘIROZENÝ ŘÁD (2)
RŮST USPOŘÁDANOSTI

Jan Michael Kubín, Jaroslav Kuchař

Velmi často s pojmem PŘIROZENÝ ŘÁD operujeme. Co tím myslíme, a jak ho používáme? Popište si ho jako sadu kritérií, pomocí nichž můžeme posuzovat nejrůznější témata, návrhy či události a určit tím jejich soulad či nesoulad s Přirozeným řádem.

Základním měřítkem uspořádanosti je efektivita vynaložené energie. **Každý záměr je navrhován a realizován s cílem, aby stav po změně umožňoval dosahovat stejného výsledku s vynaložením menšího úsilí, nebo lepšího výsledku s vynaložením stejného úsilí** pro zúčastněné i okolí. Přípustný je neutrální dopad, v žádném případě nebude na něčím

Příkladem růstu uspořádanosti může být například vybudování kruhového objezdu na původně nepřehledné křižovatce řízené semaforem. Všimněte si, že se přitom snížila regulace systému a zvýšila autonomie a odpovědnost účastníků. Dalším příkladem může být mezinárodní smlouva upravující obchodní vztahy, pokud zjednodušuje administrativu, omezuje bariéry a je spravedlivá pro všechny účastníky.

Negativním příkladem může být například EET. Zde stát zasahuje kvůli svému pohodlí a cílům (být oprávněným) zcela nepřiměřeně do podnikání živnostníků a malých firem.

Ze svého pohledu stát zvýšil uspořádanost u sebe, ale na úkor výše uvedených subjektů, kde vytvořil zbytečné náklady a bariéry pro podnikání. Celkový efekt je negativní.

Dalším negativním příkladem může být mezinárodní politika velmocí, když je založena na jednání z pozice síly, vydírání, nátlaku, manipulace, vměšování atd.

Pokračování příště

JAZYKOVÝ KOUTEK

Kateřina Vašáková

Návrat ke správnému vyjadřování, chápání přesného významu slov, používání českých výrazů místo běžně využívaných cizích slov, neprokládání vět "vycpávkami"... to vše patří ke kultuře jazyka.

Naše republika měla nedávno narozeniny. Lidé se k nim stavěli různě - podívejme se malinko blíže, co jsme to vlastně slavili?

Především přechod od monarchie k republice, tedy přechod od samovlády (mónos, sám a archó, vládnou) k vládě veřejné (res pública - věc veřejná, věc lidí). Je z toho tak nějak cítit, že nové zřízení klade daleko vyšší nároky na domluvu - a to z obou stran.

Občan (odvozeno od slova obec, tedy "to, co je okolo", "nepatřící rodině" i "cizí") by měl právě překročit hranice svých osobních zájmů a účastnit se i toho, co je "venku".

Vláda pak by měla nést odpovědnost, tedy "být ochotna a schopna odpovídat na otázky občanů, proč to či ono udělala nebo neudělala".

Získali jsme samostatnost (schopnost sami stát, sami ustát své poměry) a také svobodu, jejímž základem je opět kořen suobh (svůj), tedy mít schopnost něco svého, být svoji - sami (se) sebou.

Nakolik se nám to v jednotlivých obdobích republiky dařilo či nedařilo, a jestli je či není co slavit, si ale musí zodpovědět už každý sám za sebe :).

REPORTÁŽ

ČESKÁ KONFERENCE

Jaroslav Kuchař

20. - 21.10. se v Kutné Hoře konala Česká konference u příležitosti stoletého výročí vzniku republiky. Smyslem bylo nejen ohlédnout se za uplynulými sto lety, ale především formulování vize pro příštích sto let včetně toho, co země Koruny české mohou přinést Evropě a světu.

Během dvou dnů zaznělo mnoho skvělých a podnětných myšlenek, které nelze bohužel předat na takto malém prostoru. Za všechny dvě následující:

- udělejme vše pro záchranu (západní) Evropy; pomozme jí vrátit zpět původní hodnotové ukotvení;
- jediný způsob, jak zvrátit nebezpečnou trajektorii vývoje společnosti, je návrat k přirozenému řádu.

Jako ochutnávku můžeme zatím nabídnout projev Lenky Procházkové, který byl v tištěné podobě zveřejněn na několika [serverech](#). Na konferenci byl též promítnuta skvělá a nadčasová přednáška nedávno zesnulého Zdeňka Mahlera, kterou můžete shlédnout [zde](#).

Přednášky budou zveřejňovány na youtube kanálu České konference [zde](#).

HLEDÁME...

Kancelářské prostory v Praze

- ideálně dvě kanceláře s možností občasných využití zasedačky

Pro občasnou dobrovolnickou výpomoc:

- Programátora PHP
- Databázového specialistu (MariaDB, MS Access)
- Pokročilého uživatele on-line nástroje Mautic
- Stříhače a titulkovače videí

V případě zájmu pište na:
hkh@hnuticesta.cz